

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Рок VIII.

Нови Сад, петак 31. Октобра 1930.

Ч. 40 (295)

Важносц ремесельства.*

Як мали школар-гимназист на квартелю сом бул у једнога майстора столяра. Вон бул з худобине роботничкай фамилије. Родичи го дали за шегерта до једнога честнога майстра, дзе красни столярски роботи виучел. Кед постал калфа пошол до швета, як теди гуторели „вандровац“. Не було то вандроване, як то нешка робя худобни жобраци и каліки.

У тедишињем швеце ошлебодзени калфа не оставал дома, ані ше не жешел дораја, але ишол до швета, да ше усверши у својим ремеслу, научи језике и набере искуства за будучи свой майсторски живот.

А путовац теди не так було легко як нешка. Не лем, як теди не було жељевици, леб автобуси, але ані добри камени драги. Калфове путовали пешо од вала на вала, па до варошох, а дзе себе нашли роботи, там ше затримали и длагше време. Так препутовали цали крајни држави. У тим сваји варобок одкладали — шлоправили, а о пару роки (було то при поединих 5-10 роки) врачали ше до својих домох полни майсторскога знанја и искуства зос швета и зос започијораним малим капиталом. Теди ше аж пристановија — жешели и својо ремесло започијали.

Були то наисце людзе пробовни у шицким, учени а и их ремесельским роботом нікто не мог догањиц. На валах и меньших вароцицах були то за панотцом и учительјом найинтелигентнейши людзе, а дзе их було таких двоме-троме, тот вала напредовал у шицким.

Таки бул и мой майстор. Кед ше при добрим майстрови ошлебодзел, пошол и вон по вандровки до швета. И тераз ми паметлије, як нам школаром приповедал својој путованији готово по цалей Хорватской, Сербий, Мадјарской, Румунији... Слухали зме го як правога учителя, котри нам у живих сликох описује историју тедишињега швета... Жена му була тиж худобна, як широта вихована у дому једнога високога официра. Була мудра и вредна газдинја и нас ховала як власни својо дзеци. Кед ја у тих бул, уж були у старших рокох, але назматали себе красну хијису а и пенежки на старши днј. У радионици робели 5-6 калфове. Зомију там були већији товариши школаре а медзи њима и терашни владика Дјаковићи.

Кед зме уж до висних школах пошли и охабели токо обисце, — какојго року зме ше врачали пацивиц нашого майстра и майсторицу, бо зме их полюбили, як власних родичоч.

Од теди уж вељко роки прешло, вони обидвояо уж давно почијавају под жему а я их спомни з благодарпослу чувам у шерцу, бо то наисце честни майсторски дом бул и там сом увогнал вељке значене и важносц ремесельства у припадним и јапим живоце.

Нешка то уж не так. Вељка техника фабрикох више баржей почијске малих ремесельникох, котрих вироби (продукти) више чежшу конкуренцију мају з фабричним артиклијама (робу), их положене више чежже особено у дисциплині пенежнай кризи.

Ремесельство ше нешка не ценї (уважује) як давно, нешка радко најсц стасиного и добре виучнога май-

стра з веќшу роботу, бо вскии роботи беру на себје не майстрове, але „подузимачи“, котри за роботу ремесла шметанку себе поизберају а правих роботникох — майстрох вишају з дробними.

Можебуц, же то причина тому, же нешка кед родичи — тутурс и дају хлапца за шегерта, дају го лем од нужди, бо лебо с каліка, лебо да ше го џо скорей позвави и т. д.

Нешка гоч легко шветом путовац, ошлебодзени калфа не змага ше, да својо майсторске знанје усверији, да себе добри темелј за будучи живот створи. Вон ше далји не руша од својога вала. Цо скорей не ожеки, започина самостойне майсторство и трапи ше през дали свој живот.

Оздаљ прето у наших руских валах так мало майстрох, вони поцагнуто живо, ридко су дадзе организованы до својога сојузу и малу учасц беру у јавним живоце.

Кед ше лем кус огляднеме у видовольјовану наших газдовских и домашњих потребах, такој обачиме, же зме пружхуобни устану ремесельниким, бо за највећеј ремесла ані не мame својих майсторох.

Газдовски и домашњи ствари купујеме обично од цудних майстрох, бо не мame својих. А то велика хиба, бо так наш пародни пенеж идае до цудних рукох, а фирмум и цену ствари сисрива нам и прави цудни майстор по његој даски и моди. Так зме уж вељко утрацени зос наших славјанских и руских добрих обичајох..., а кед там остане, по кус ше у способу живота и моди претопиме цалком до цудних обичајох.

Так не шме остац. Ремесло, гоч би яке було не за прајрец е. Вони бави вељку рољу у живоце каждого народу, вони с важна точка у културно-просветним на процовој држави и народу.

То сцем на кратко указаи.

Д. Биндас.

У НАШИМ
ОТЕЧЕСТВУ.

Министрове медене
народом. Прешије испи-
двали отримали министрове

п. п. Максимовић, Дринкови-
ч и Радивојевић у Суботици
вељке народне собра-
њије, на котријм потолковали
ишкайши обставини. Таке
исте собрањије отримали
министрове Сршкчић, Три-
фуновић и Прека у Бихачу.

Полегчение при пла-
щанju порциј. Министре-
рија финансисајох видала на-
редзене, же ше стари за-
остати порциј на дохода-
рину, имовину и војсиски
добиток можу виплашовац

у рочијах ратох до 1935.
Молбу треба послат на
финанс. дирекцију.

Шніг у Загребу. На
појдјелок западал у Загребу
шніг. Вељка хладнота зос
бурку спричинела вељко чко-
ди. Бреги наоколо потполно
закрти шнігом.

Оправки локомоти-
вож по нареџењу мини-
стрије мају ше оконччиц
у нашој жеми и шицки
погубени вагони и локомо-
тиви подвелц на поедини
фабрики.

Покраднул држав-
ни пенеж. Касир Поре-

* Тата статија изашла зос „Рус. Календар“ за 1931 рок.

скай Управи Б. Петанек пронесерил вельки суми державного пенежа и сечки. Власци го гледаю, але винатра, же Петанек могол и сечкинц прейг граліці нашій держави.

Іспит за дипломатську службу отримавше у Бсограду. На іспит ше приявило 33 кандидати, але од щоцких сложел лем єден.

Украдли коні. У Бездану пришли цигане до двора гдовиці И. Немет и од коча одпрагли ёй коні та сечки. Жена була так злекнута, же не бала ствар приявці власцом. Аж други дзень рано приявила країж полиції, котра толькіх влавела и коні панад придала властительки.

Найденши рибняків у державі. При Броду на Саві копе ще єден вельки рибняк, котри заляпні повершину од 300 катастр. ютра. Рибняк ше буде состояць зос три часци и огра-

дени буде насипом. Окреме часци буду ушорепи за жиму, же би ѿ риби могли и теди ховац. Цалком ма буде готваць до ёшчэ 1931 року.

Новтарушка школа. Од 1 новембра будзе у Новім Саду отворена школа за новтарушкох. Уж до теграз ше явело 60 кандидатах, котри буде праца 4 месцыца і то ўсім потребне за новтарушке званіс.

Скочел зос другей кондегнації. До шпиталю до Нового Саду принесли на тифус чешко хорого М. Мятоовича. У велькай горучки и неприспособы скочел праца облак з другей кондегнації. О даскелью годзини умар.

Аграрни вопрос. Іого Вел. Краль потписал закон, котрым котично ушорели аграрни вопрос у Цалмаци. Теграз приходаць на шор новы закон, котрым ше ушори и аграрны вопрос у наших краёх.

Читательюм Р. Новинох.

Уходзінне до ёстатніх месцах 1930. року. У тих двох месцах ма ѿне указац, че Рускі Новіни буде выходзіц и у 1931 року. Кед наінне дзлужніці претплатніц виплаца свойе дзлустство, теди зме годзін войси до нового року, а кед то працьша, теди мушки престац відавац Рускі Новіни і зборац дзлустство, да однова заш почнеме з работу запачату пред шейсці рокамі.

На главней схадзкі заключелі зме, же Рускім Новіном не даме працьша. Повоўлали зме у першым шоре дзлужніці да виплаца дзлустство. То ѿе зроблено лем з малей часци. Теграз пошлеме кождому дзлужніці окрему спомену и будземе ческац результат. До 15. Децембра. По тим ѿе сказав одлука.

Пошли лапац риби.

Було то теграз дас два чи три месцы, лебо да вам поўсю правду, тэси кед было найгорацейш. Теди ѿе выбрали двоем хлопи лапац риби. Не думайце, же то воня піе выбрали так даж, у єден-два, ис. Тото выбране тирвало шолкі два месцы. Кед сцел єден пойсц, другому було жыно, кед сцел други заш першому було горуцо, и так то ѿе цагало як сям гварел, два месцы! Але раз лем по тих двух месцах, прыпол таки даснь, же, ані єдному хвілю не завадзала, а гутому, уж далі не могол аньдзьов Марію жалудок

цибулю подношиц, а и ёй мужкові уж барац риби пахли, па зато ше и выбрал на ёх.

Кед сом вам уж толькі повед, то вам павем и далей, да знаце, да ис мужчыце главу, же як працюл тот „рибов лов“, бо знаце, же то роби „праві“ ловар, кед ис заштрелі ваяца у полю, а вон го купи у найбліжшай тартовини, и так не пойдзе праца ѿного дому. Але я теграз охабим ловарох, заяци, и шыцко друге на страну, а будзем прыпіведац за риби, и то такій починам!

Пред тим дзень бачик Янко спорозумел ше зос своім сушедом, же рано уж

Предсідательство Р. Н. П. Д. ше наздава, же будзе у нашім народу толькі національнай свідомосці, же пада працьша ёднай рускай газеткі у Югославії.

Модлімсі свідомых членох Рускай Прасы. да назбераю новых членох за Рускі Новіни и споміно старых претплатнікох на виплачане дзлуства.

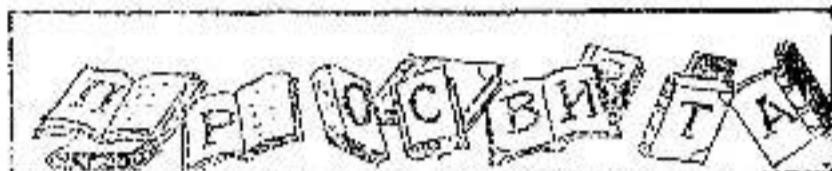
Ведно паволуеме шыцок Рускі народ, да поможе відаваню Рускіх Новінох.

Руске Н. Просв. Дружтво попаш шыцких претплатнікох по их бываню и пошле тут копіс до кождого палалу на парохияліні уряд, жтори го виды свідомым Рускім, да робя за отримане нашай газеткі.

Предсідательство Р. Н. П. Д.

У Р. Керестуре, дна 22. X. 1930.

Михайло Мудри.

НИК. НАДЬ, учитель.

Поучоване у школі и народу.

Чох учитель мушки буде народін?

Уж зос до теграза поведзенаго ше відзі, же учитель мушки буде народін чловек. Учитель ше не може ант подумац, да роби праца народу, бл. шыцко він зос народом, и звязані с зос народом. У школі роби культурно, да младец буде на сваім месце, и да ѿ наі буде у будучности да які хасен. Младец і тата, котра нас працюе. Шыцко тата ѿе начучыла треба у животу употребыц. Правда, же вона отходац в учительскіх ока, але учительская добра душа якак пада, да ѿе страца. Вельки бы буде грах на ёго душы, кед бя вон народ захабел.

Сет у нашім народу котры ѿе не знаю аші вісац и Чыдац, а котры бы бывоюно спели, да научац и да ѿе буду шыцки при здраўях очах. И поабера их

шицки, да наука. То ѿе звычайно роби праца жиму, и то нечаром. Молодец і як він мост, котры вікне учителя з народом. Тоты вечары преподаваці учитель и о другім, по им потребно знац у дыбшых часах. Ях буде дзецы юніц и якім ик прыклад буде давац у доме. На такі способ прошвицована уяўляю як то велькі шлужносці у віхованю и як то велькі отвічательносці. Тым способом буде младеж пра учительскім и их родичам. Учительское слово добре буде дзіствовац на ёх и наводац их на праву и спасену драгу. У новым азакону законодатель так написац: „...прыређује родительскіе састанкі (вечери) у школі ради юног сдржанья вене камсю школе и дома“.

Еден віснітатель тутори: „Работа у школі и у народу зос-свойм учителем на культурным и просветлінім подзвігівам буде найяскенінна гвізда, па котру буду настрыц шыцки оти налала“.

Жыцт учителя и Него робота

пойду на риби. Кед рано ѿе акі добре не розвидяло а ніна Маря гвари сваіму мужові:

— Ставайце уж раз, Янко, не знам докля бы сце спали? а не знаце, же рибы маце пойсц лапац?

— Пойдзесме, не старай ѿе, знам, же и сушед ѿе шы.

— Сушед ис шы, бо я го була уж забудац!

— Но ѿе цо? такі це фрас там однес так доднія? ис дали чловекові аші спац, пре твой риби, ѿшего да як нагійвати, та не придае лапац!

— Боме вон пойдзе уж и станул, та и ви ставайце!

Бачик Янко станул, обліскол ше и віншол вонка, а там ѿе не было цалком видно. „Дармо“ думал себе „кед би жена едла риби, та ше мушки. Цо му знам“. И ѿе тим пошод на пойд,

знял мрежу, роскруцел ю, и мал цо видзіц, мрежа мада на себе сто штэрнац дзири цо велькі и менши, од мілюх погріжоні. Кед то видзела піна Маря, дзвіглі руки до горе и гуторела:

— Боже мой, цо то гомну буде? я думала, же вон сядза и готовы уж, а вон ѿе лем теграз мрежу зіма, ша то требац уж віщера зіяц и опатриц. Но будзец? дзе себе мрежу вежпеце?

— Не старай ѿе жено, лем гутуй цверни, а я идзэм по сушеда та дораз будзе готовы.

Кед ѿе врацел зос сушедом, цверни уж булі готовы. Обядваме такой пошедалі и почалі мрежу вязац. Але треба себе подумац 114 дзвіри на мрежы, то тирвало до поладня, праці ездзіц и скоро праці бшеди. Ніна Маря за тот час праціце-

ше чинка вшади и у земельно-длъсту, социалну, културно-националну и политичку работу. Всъщо то смира и сам народ, ире него всички раз себечни интереси. Таки старк загорца му всъщо раз його живот, але и он то лига и не патри и заш поново роби за свой народ.

Дизетантите и их дружества, пълнашки хори и конски добродѣйства дружства (земедѣлски заструги), кооперативи, читални и т. д. основани са на учительството. Пътико тога би било мертвое, кед би учитель у него не бил, або съсъхал от него. Шацки този дружства не могли би яко и отринявац че. Можеби би яко пра-вила истини били на паперу, а живот самога дружства би бил мертвъ, або на мертвъ точки. Учителятъ им понуква и води.

"Чи не може и подумаш, гварди еден воспитателъ, же би народни учители моголи народ и його на-предоване умнъшовац. Учителятъ не же в на то попади, але жуши тога роби, бо он с запрещи перви членък у валала. Вон мус-тужиц лем народу, його про-тивницование, його шлябоди и пищ-кей слави."

Кед че основали учительски

организаций веци их организаторе жадало, да им ставя на щердо-шицикъм, да уложи конкюкъ свои трудбу за народ, и да вон види, же учительство лем same ту, да му помога и подави и да буди: "оуак щицкей просветненей работи у паробу".

Учителятъ тога жадане окон-човядло и окончус. Школи була и изишкъ в средите националного, економскаго, просветнаго дѣствования. Народните прошвицовани чешири у Чалим шаце у пищ-кых направахи, и кед че множе-ла тим часом учительства особа забрала якои моци, да на олтар отечества дасо доинришче. Учителятъ бул спрѣдъ газда у цадей ствари и пищкаго народ-наго, културнаго и националного добра, до го стекол у звезднаги зос народом. Така работи муши бул нападена голем зос народ-наго пропагандамъ. Часто че трафи, же и тога нет.

Руски учителю! Меркури! Тебе пренущени народ. Вода го! Ало добре! И буде спрѣдъ шестла гънзла нациому отечеству, да чи не тоги, ко за тобу приду клана-ти и з великомъ почитованьемъ акгааря твоего мене! Руски на-родни учитель.

Винчанс булгарско-го краля одбуло че в исдалио у катол. церкви у Асиши. Кралъ и кралница ви-явели писмено, ако щицки их даси буду католическай вири.

Албански кралъ Зо-ту похорел че чеъко. Вон достал рака у гарде од велькаго куреня и нет на-дий, же виздрави. Його пол-итическа прощничи уж тераа указаю, же у Албанија годно присъд до велькаго не-порядкох у случаю тимерци-

Виранки у Ав-стрії одбуду че дни 9 но-вембра. Побдини партіи уж предложили своихъ канди-датах. На виборникахъ буде участвовац 10 партіи, од котрихъ наймоднейша хри-стиянско-социална.

Експлозия у рудо-кулу. У немецкой рудо-кулу Майбах пришло до велькай експлозии и до не-щесца. Веци як 100 лю-дахъ погинуло и ранетихъ ище веци. Викопую ище веци и мертвихъ и ранетихъ.

ла цаду вичносци. Длъжей було ей чекац як за тоги два месеци. На концу, кед подади задавонел, и вони були готови з роботу, кус заедли, и такой че мушели брац на тоги риби тельо чекани, бо лину уж хората лапала. Понеже мрежу вкали бачикову Янкову, то спадало да торбу дал Михал, але че нини видае-ла Михалова торба мала, та вона дала свою, новучку нову, зос ормана, билу як шніг, зос "кетишами" ушнту.

Даси уж були далеко од залалу, кед че нараз учуло цихе гирмене, обидвоме че огъдли, и видзели на заходу велькую хмару, хто-ра че вице баржей дзвигала, и уж почал покус ви-тор дуц.

— Чи би че нам не вра-циц? гварди Михал.

— Та уж лем поме, чо

зпаме, кед эмо шерушели, а кед че врадиме прес ри-бохъ буде че зос нас лю-дае шмаяц.

— Нам че легко, людзе и так годні шмаяц!

— Чом би че нам шмаяли?

— Та зато, же ми лег-ко годни пойсц прес рибохъ!

— Тото, Михале, ако на думи не май!

— Чом да не мам?

— Зато, же там ест ри-би на доси!

— Па добре, увидзи че.

— Да боме да че увидзи.

И зато загирило, але уж вельо баржей. Обидвоме у-парли очи на тогу страну откаль че чул глас, обидвоме стапули, еден на другого попатрел, и веци че гаш рушели напредок. Ви-тор че баржей дул, а хма-ри че вице баржей дзвигала. И по трети раз загирило, але уж цалиомъ моц-

Тарговина з Русијо.

Большевицки комесар за тарговину Риков потписал наредение, по котрим че забранюе до Русији увозъвац, щицки тарговски предмети зос Францускай, Ма-дярскай, Югославиј и Ру-муний.

Вулканови хотел. На острову Хавай буде че сдеи вельки хотел, у котрим че буду машини за розшиви-цоваше, топене и варене топиц зос врачу воду, а тата вода че достане од горуцей пари з вулкану Килавеа.

Не треба им школи. Новини з Русији явлюю, же там заварли 10.000 школи бо нет учителью. Просвита у Русији так була слаба але териз народ зошицким подавицем.

Тварда житина у Аме-рики уж настала. Нападали вельки шниги и на велих местах промет застановени.

Страдали мисионе-рох у Кини. Варош Ки-

инфизиажали комунистички банди плячкашох и 15 ми-сионарох ведно зос владику одведли до робства. Збой-піци питаю 4 милиони че откунику иншак их по-забиваю. Тота сума, дабоме, не може че им виплатиц, бо мисионаре худобни лю-дзе. Француска и Италия уж зробили потреби крохац, да че мисионари виплебо-да, але чеъко же вони ище у живоце.

Пострадали рибари. Француски новили явлюю, же у последних дниах були вельки буре на морю и 171 рибар нашол свою шмерц у води.

Рабске острове. Со-юза народох у Женеви роби и па тим, же би нестало рабства на шаце. У най-новини часи открыте ёдло острово у Червени морю, дзе ше находза жени и дзи-ки, котри вшелляки Владів оцвядли там и предали ара-лом. А вони их наша преда-ваю широм света ягод статок.

Р. Керестур.

30 роцнду священства преславлен прешлого вовторку у цихим кругу приятельюх преч. о. Михаило Мудри, парох Рус. Керестура и председатель нашего Просвітнаго Дружства Зос його меном связане просвітне и культурне напредоване на-шого народа у Югославиј.

но, Михал заш станул и гварди:

— Бачи Янку, врацме че.

— Але яке, дзялже би не, ти че бойш од дижджу.

— Не же че бойш, але помокнеме, а то не муши бул.

— Ща и так биш помок-нул, гоч да и хвиля, кед до води идэш.

— Да хвиля веци вода цепла, а кед пада вода жим-на, а кед ище и од верху чловек помокле, веци не тро-ба горше.

— Пале, уж хмари пре-ходза, не будас падац.

— Та дзе преходза? кед патъце уж як дуб!

— Прето, же дуб та йх роцду!

И знову загирило, так модно, же ако че щицко затресло коло ких, а ви-тор уж так дул, же че не мож було сгварци. Обидвоме кра-чили швидким крохайом и

Пожертвовни и роботни вон уж управи осемнац роки зос нашу пайвецкую парохию и през 10 роки вше единогласно выбрати за председателя Просвітнаго Дружства. Все-могущи Бог нај го вожиц у здравлю да може свойо чекки и отвичательни дуж-носци окончовац. На многая літа!

за кратки час дошлі на од-редасне место. Не було ке-ди ніч штудирац, бо уж че

и дижджя почал синац. Бачик Янко предложел, же лом да скорей до води иду, та веци не буде жимно. За пар минуты були у води, але дижджя че уж так си-пал, же скоро еден другого не видзели. Не чходело им бо вони робили свою роботу, але ѿнне мрежу ви-няли зос води празину. И до далей ишли вице горше. Кеди-некеди влапела че до мрежи даяка жаба, а ишне ніч. Дижджя почал преста-вац, обидвоме змокли як миши. Еден на другого по-патрал а воне були цихо, Кед видзели же рибок ист. теди че савал Михал.

(Далей будзе.)

Мих. Виркаш.

Читайде
РУСКИ НОВИНИ

Бачинци.

Похарали церкоу. Дня 22. Х. в ноцы превалели якиш злодій през облак до нашей треко-кат. церкви. Облак — сдно очко разбили, а друге отворели та през нього у-дрилія драбинку и однесли: гвоздочку, копис, шкатулку и ложичку до ше ноши хорим св. Причаси. Од паноца высади юночку. Копис и ключку охабеди у Кукуев-

дох у церкви дае истей ноци тиж превалели. Влалені су у Матровици и гваря, же нашли покрадзены ствари. Пред жандарами гварели, же еден апс Кули, а другі з Телечкі, обидвоме цыгане. Тоти істи гваря, же вецей превали зробели: у Шиду, Матровици, Паланкі и индей. Тераз буду одвітовац правди за своёю ісподоби діла.

ПОУКА**Мудра жена.**

Шедзели у карчми трохе хлопі, и попіваючи бешевдовали о хойчим. Кед себе уж кус вецей носили, почали бешевдовати о спох женох, як хтора свайго мужа привигта, кед ше врачи виявили дому. Першы вочні: „Моя жена, кед придаєм дому, теди як забешевала. Не сце ми апі давери отвориц. Цогод дорэе до рук, руци до мене. Лажну, ключ, бочкору, канчов — шицко трене по моей главі!“ — Другі говори: „Моя заж не така зла; але апі превгвариц та міне не сце.“ — На концу

трэци: „Моя заж така, як ангел! Апі єдно ѿшtre слово ту міс не превгвариц! Ище я опредзомне придае. Помага мі исц, да главу не вдерим до дзверах. Сама мі сцагніе бочкора.“ — Кед ше зобрали да иду дому, першы двохе почвали опатриц, як того трэцетаго жена дочека. И накане так було, як гуторед. Жена пришла опреда нього. Ишце че мі питала, чи ё не гладав, чи би дацо не сдол. Вона ше так жыло гульному оздавала, же вец тот чловек ўй за даску нігда не сівал.

Причина цыпецу.

Парасть чыта новини и гвари своеї жени:

— Стало не вельмі нещесце на железніці. Вагон за тих цо куря потполно знишчоні и шицкі по нука були погнанули.

— Видавіш, гвари жена, келько раз сок ци уж гуторела да ше зогабіш того проклятого куреня.

Вельмі скуносц.

Шкоти, єдно англійскe племе, познаты пре свою вельмі скуносц.

Так путовал ёден Шкот

и на кождай и найменшай стациі виходзел и уходзел. Кед го лігали прецо вон то робі дал такі отвіт:

Знаце, дохтор мі гварел, же сом чежко хори и же можем кождого часа умрец. Прето я кулум карту лем од сдней стациі до другей. У шыцкім вону.

Една селянка вошла до шыцкаго вону. Кондуктер препатра карту и гвари. Ва-ша карта не вреда за швидкі, але за особки вон.

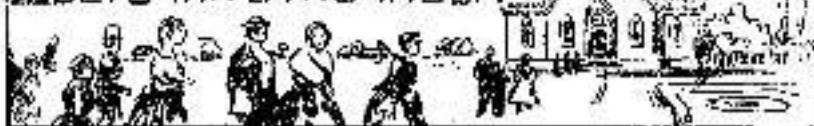
— Па вец понедзце, же би по мали тонсл, — гварела добра жена.

НА ПРЕДАЙ

Одходзіні з Мілтонічах, прето предавам под аренду мою модерну хіжку зос карчму, дутяпом, з тартовину, зос зарном и зос модерніма просториями. Інтересенты най ше явля па пласцітателя

ДЮРА БЕСЕРМИНІЙ

Мілтонічы, п. Чаковіч.

ШВЕТОЧНЫ ОТПОЧИВОК**Недзеля XXI.**

Евангеліе од Луки гл. VI, зач. 35.

Христос Г. поволув людзюх, же би добре слухали и мэрковали на Яго слова: „*Иміяй уши слышати да слішити*“. Каждая душа треба да добре раздумуе о правде Божай, бо вона вічна и по ней будземе судзені. Особено треба да паметаю гришники на праведносці Божай, и да ше за времена каю за грихи.

Страшны грих, хтори выволув гнів Божы уж и на тым швеце с христа пришага. У христа пришаги вола бідні гришник Бога, да шлечи христа, неправду, ало. На першы погляд яспокаждому, яко то мэрске діло Богу, котры с вічна справедлівасці, да будзе христи шведок, бо на ньго ше вола христо-пришагік. Не чудо, же Бог такого уж на тым швеце каре. Пришага то главна обрана чловеку на судзе, а христо-пришагік и туту *остатнюю обрану чловену сцера, унічтожысце забера з таго швeta*. Прето и заслужуе кару Божу. Апостол божы св. Павло гутори у посланию ко Римляном:

„*Скорб и тягота на всяку душу чловіка творящаго зло*“.

(Римль. I. 2/9)

Нашо претплатніці**Обновлені претплату сілдующи п. п.:**

Павловіч Дюра, 509 Р. К.	за 1930 р.	100 днів
Ерделі Міхал, Н. Сад	" "	100 "
Провінг Міхал, 686 Р. К.	" "	100 "
Горняк Дюра, Петровіці	" "	100 "
Джуцікар Янко, Р. К.	" "	100 "
Бучко Осіп, месар, Коцур	" "	100 "
Александр Міхловіч, Затреб	" "	50 "
Гудаш Петро, 42 Р. К.	1930/31	100 "
Сінг Міхал Ферко, 50 Р. К.	1929/30	100 "
Папута Штефан, 682 Р. К.	1930/31	100 "
Сабо-Дайко Штефан, Коцур	1929/30	100 "
Гайнал Скілвестер, дзяляк, Коцур	1931	100 "
Планчак Міхал, 181 Коцур	" "	100 "

ТАРГОВИНА

Жито	Днн. 142—145—	Овес	Днн. 127—132—
Кукурица	102—105—	Мука 0	307—315—
Ярец	100—110—	Мука 2	280—290—
		Мука 5	230—235—

Выхода раз до тюкія. — Цеха на цалі рок 100 Динари. — За Америку 4 долари на рок. — Рукописи и другі писма треба послані на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нові Сад Бојовікова улица бро 2. — Претплату на Рус. Нар. Просвітне Дружество, Р. Крстур. (Бачка)

За редакцію сідзітую: Юрай Падж, Вільнодзе Бојовікова 2. Властітатель: Рус. Нар. Просв. Дружество Рус. Крстур (М. Мудри).

Штампарија „Натошевік“, С. Ісаевік.

Праведносці Божая є по-тіха шыцким багобойним душом на ти швеце. Вельмі и вельмі раз патриме на тым швеце, як цыганство надвладало правду; вельмі раз ше трафи, як ше безбожником добре ведзе; же гордости, распуст горе завіга главу, винимаю смиреносці, руга ше чистоти, поштеню, побожносці, а праведник страда и церпі. То абуною чловек; прецо то так, и чом так мухи буц! Незна себе бідни чловек на тым швеце шицко разтолковац. Ето, тэди треба да ци придзе на разум *Бог есть и Бог е праведни*. Шицко придас на конду на вагу Правды Божай. Помера ше камде діло. Каждая сила нем за време. Правда Божая воровна шицко и открые пам тайства своя. Тэди будземе видзіц, чом до-нущел Бог гришнику на време *прывядне щесце*. Тэди пам ше потолкую исторійски діла, цо их тарац не разуміме. Чом на пр. Гурци мучели християнох; чом ше находзі християнска святыня у паганских руках итд. Сномімі ше прычти о куклю и житу. Куколь роніе зос житом ведно, и прима росу и слунко Боже, а на конду ше чисци и одрудус. Така будзе кончана и гришниках.

О. М. Мудри.